

Kaza ve Kader ve Daveti Taşımak Güçlü Bir Anlayış ve Sarsılmaz Bir Yolculuktur

Hayal kırıklığının çoğaldığı, ümmetin omuzlarındaki imtihanların biriktiği, değişime giden yolun tehlikeler ve zorluklarla dolu olduğu bir zamanda, İslami hayatı yeniden başlatmak isteyen bir davet taşıyıcısının kaza ve kader konusunda, yakini/kesinliği pekiştiren, kararlılığı sağlayan ve fırtınaların sarsamadığı ve korkuların hedefinden saptıramadığı bir şahsiyet oluşturan derin bir anlayışa sahip olmasının gerekliliği ortaya çıkmıştır.

Kaza ve kader hakkında konuşmak, fikri bir lüks ya da cedelleşmek için yapılan felsefi bir tartışma değildir; aksine özellikle yeryüzünde dinini yaymak ve gasp edilen İslam'ın otoritesini yeniden tesis etmek için nefsinin Allahu Teala'ya adanmış davet taşıyıcısı olmak üzere bir Müslümanın davranışlarını doğrudan etkileyen İslam akidesinin temellerinden biridir.

Kainattaki yaşam ve ölüm, zenginlik ve yoksulluk, sağlık ve hastalık, depremler ve volkanlar gibi tüm meydana gelen şeyler Allah'ın kazasıdır. Ama yapma veya yapmaktan kaçınma gücüne sahip olduğu fiiller gibi insana mahsus olan şeyler ise, onun kendi fiili ve kazancı olup bunlardan dolayı hesaba çekilecektir.

İnsanın fiilleri iki daire arasında gerçekleşir: kendi gücünün ve iradesinin üzerinde olan, yani onun üzerinde hiçbir gücü olmayan daire ve kendi iradesi ve gücünün altında olan daire; insanın kendi iradesi ve gücü altında gerçekleştirdiği fiiller, onun kazancıdır ve bunlardan dolayı hesaba çekilecektir... Hayat, ölüm, rızık ve benzeri hususlar gibi insanın üzerinde hiçbir gücü olmayan şeyler ise kazadır.

Davet taşıyıcısı, kaza ve kader hakkındaki bu derin anlayışı idrak ettiği zaman, acziyet duygusundan kurtulur ve değişimin, sadece Allah'ın ilminde takdir edilip gerçekleşmesinin kaçınılmaz olmadığını, aksine insanların sahip olduğu değişim iradesi ve ilahi irade dahilindeki fiillerle bağlantılı olduğunu bilir.

Bu nedenle davet taşıyıcısı, zorluklara boyun eğmez, eylemsizliğine kaderi gerekçe göstermez ve şu şekilde demez: "Bu bizim kaderimizdir." Aksine Allah'ın kendisini özgür iradeyle yarattığını, kendisini mükellef kıldığını, Allah'ın şeriatını ikame etmek için çalışması gerektiğini ve gösterdiği ihmalkarlık ve kusurdan dolayı hesaba çekileceğini bilir.

Bazılarının, insan fiillerine zorlanmaktadır şeklindeki söylemleri doğru değildir; zira Allah ona irade vermiş, akıl vermiş, ona yolu açıklamış, emir ve yasakları bildirmiş, sonra da onu yaptığından dolayı hesaba çekecektir. Şayet insan (fiillerine) zorlanmış olsaydı hesaba çekilmesi doğru olmazdı.

İslam ümmetinin tarihi, bu anlayışı yaşayan örneklerle doludur; zira o, gerçekliği değiştirmek amacıyla çalışmak için güçlü bir şekilde harekete geçmiş, gaybi kader onları kontrol edememiş ve kaza ve kader, eylemsizliği için bir argüman olmamıştır. Örneğin Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem, Allah'ın seçilmiş

elçisi olduğunu ve zaferin ve iktidarın kaçınılmaz bir vaat olduğunu bilmesine rağmen buna güvenmemiş, aksine eziyetlere katlanmış, belalara sabretmiş, ashabını çaba ve çalışmaya teşvik etmiş, planlar yapmış, hicret etmiş ve Medine'de bir devlet kurmuştur.

Ayrıca Sahabeler, Uhud, Huneyn veya komutanların öldürülmesi gibi büyük felaketlerle karşılaştıklarında şöyle dememişlerdir: “Bu Allah'ın kaderidir, o halde çabalamayı bırakalım.” Aksine onlar, sonuçların Allah'ın elinde olduğunu ve kendilerinden talep edilen şeyin, mutlak bir itaatle Allah'ın emirlerine göre çalışmak ve çabalamak olduğunu biliyorlardı.

Kadere imanın, ihmalkarlığa veya tembelliğe yol açmaması, aksine çalışmaya sevk etmesi gerekir; çünkü kadere iman, Allah'ın geçmişte ve gelecekte olanları bildiği ancak insanı bunları yapmaya zorlamadığı, aksine ilmi ve kuşatıcılığı ile onu takdir ettiği ve seçme özgürlüğünü insana bıraktığı anlamına gelmektedir.

Bugün ümmetin başına gelen en büyük felaketlerden biri, kaderi yanlış anlamaktır; öyle ki ümmetin bazı evlatları sorumluluktan kaçmak için kaderi bahane ederek şöyle diyorlar: “Bizim başımıza gelen aşağılama, işgal ve bağımlılık Allah'ın bir kaderi olup, onun değiştirilmesi imkansızdır.”

Bu anlayış batıl olup Kur'an ve sünnete de aykırıdır. Zira Allah bize boyun eğmeyi emretmemiştir, aksine Subhanehu şöyle buyurmuştur: وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ **“Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet hazırlayın.”** [Enfal 60] Ve Azze ve Celle şöyle buyurmuştur: إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ **“Şüphesiz ki bir kavim, kendini nefsinde değiştirmedikçe; Allah da onları değiştirmez.”** [Rad 11]

Her kim, bugün yaşadığımız aşağılanma ve zilletin geri döndürülemez bir kaza olduğunu düşünürse, o zaman vahyin nâsslarını yalanlamış, insanın sorumluluğunu ortadan kaldırmış ve şeriatı anlamsız bir hale getirmiş olur; o zaman haşa Allah bize bir devlet kurmamızı emredip sonra da bunu zorla engellemiş veya bizi, gücümüzün yetmediği ya da gücümüzün üstünde olan bir şeyle mükellef kılmış olur.

Davet taşıyıcısı, kovulmak, hapse atılmak, işinden çıkarılmak ve her yönden fikriyle savaşılmak gibi zorluklarla dolu bir gerçeklik içinde yaşar. İşte burada kaza ve kaderi anlayanın gerçek etkisi ortaya çıkar.

Zira davet taşıyıcısı, eziyetin kader, rızkın kader ve zaferin kader olduğunu bilir. Ancak aynı zamanda davet taşıyıcısı, davet teklifinin vacip bir emir olduğunu, bunu yapmaktan geri durmanın günah olduğunu, bu yolda başına gelen her musibetin Allah katında bir mükafat olacağını ve Allah'ın ona neden muzaffer olmadın diye sormayacağını da bilir? Aksine O, neden emredildiğin gibi daveti taşımadın ya da onu taşımakta kusur gösterdin diye soracaktır.

Dolayısıyla davet taşıyıcısı uzun bir yolda yürümekte olup sadece Allah'ın rızasını umar ve öldürülmenin, hapsedilmenin veya yerinden edilmenin ileri veya geri alınmayacak olan kendisi için yazılmış ecelden başka bir şey olmadığını bilir; bu yüzden sebatla davetini taşır ve Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğu der: وَاللَّهُ لَوْ وَضَعُوا الشَّمْسَ فِي يَمِينِي وَالْقَمَرَ فِي شِمَالِي عَلَى أَنْ أَتُرِكَ

هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يُظْهَرَ اللَّهُ أَوْ أَهْلَكَ فِيهِ مَا تَرَكْتُهُ “Vallahi bu davayı terk etmek şartıyla sağ elime güneşi ve sol elime ayı koysalar da onu terk etmem. Ya Allah onu hâkim kılar ya da onun uğrunda helak olurum.”

İslam'da kaza ve kader, değişim yolundaki bir engel değildir, aksine ihlas ve mutmainlik içinde çalışmak için bir motivasyon kaynağıdır; çünkü kaza ve kader, kalpte şunu anlayışı pekiştirir; sana isabet eden şeyler senin hatan olmadığı gibi sana isabet etmeyen şeyler de senin hatan değildi; eğer sen Allah'a karşı samimi olursan şüphesiz sana, bir süre sonra bile olsa zafer vaat edilmiştir.

Davet taşıyıcısı, şayet kadere iman ve ciddi çalışma ile gayretli çaba ve Allah'a tevekkülün arasını birleştirirse, o zaman sadece Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in metodu üzere yürür ve gerekçe gösteren nesilden değil, iktidar/hakimiyet neslinden olur.

Sonuç olarak davet taşıyıcısına diyoruz ki:

Çalışın, çabalayın ve sabredin; zira siz hak üzeresiniz, şüphesiz Allah, gerek sizinle gerekse bir başkasıyla dinine yardım edecektir. O halde kendinizi, anlayışı güzel olan, çalışmasını inanarak yapan, fırtınalar ne kadar şiddetli olursa olsun sebat eden O'nun seçilmiş askerlerinden kılın; Allah'a yemin olsun ki bu ümmet, isteseler de istemeseler de yakında Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafeti kuracaktır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ

“Ey iman edenler! Hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah ve Rasulü'ne icabet edin.” [Enfal 24]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Mahmud El-Leysî - Mısır